

עלון הכפר

גיליון 21

אוקטובר 2014

alon.ramot.hashavim@gmail.com

משולחן היו"ר

תושבים יקרים,

תקציב הוועד המקומי של רמות השבים אושר בישיבת הוועד מיום 22/9/14. חשוב לציין שמבנה התקציב שאושר מוכתב ע"י המועצה האזורית על פי הנחיות משרד הפנים. מתכונת זו מותאמת לבקרה של הרשויות אך איננה משקפת את הרזולוציה והמבנה התקציבי לפיו הישוב מתנהל. אנו מעריכים כי עד תחילת השנה נוכל להביא בפני הציבור את התקציב המתוכנן לשנת 2015 במבנה בו הוועד צפוי לפעול.

עד אז נציין מספר נושאים בולטים העולים מהתקציב הרשמי שאושר:

1. התקציב לשנת 2015 גדל ב-15% לעומת התקציב של שנת 2014 - תוספת של כ-500,000 ₪. הגידול נובע בעיקר מגידול אוכלוסיית הכפר (מספר יחידות הדיור המשלמות מיסים ואגרות). ההנחה הייתה ששיעורי המיסים יעלו בצורה מזערית.
2. שלושה סעיפים בפעילות השוטפת ייהנו מרוב הגידול: נוער, תרבות וחזות הכפר.
 - **נוער:** העלייה נובעת מגידול במספר הילדים המשתתפים. אנו גאים בשיעור השתתפות ילדי הכפר שהוא בין הגבוהים ביותר במועצה וקרוב לוודאי בכל הארץ.
 - **תרבות:** תוקצב גידול לאירועי תרבות, בין אם מדובר באירועים מרכזיים כדוגמת מסיבת פורים או יום העצמאות, ובין אם מדובר בפעילויות שוטפות כדוגמת החוגים ושולחנות עגולים. עלייה זו היא מענה קטן לבקשות ורצונות התושבים כפי שהביעו אותם בשיחות ומתוך החיזוקים אותם קיבלנו לפעילות אשר בוצעה במהלך שנת 2014.
 - **חזות הכפר ואיכות הסביבה:** אם מאחדים את כל ההוצאות הקשורות לסעיף זה, ההשקעה בסעיף זה הינה ההשקעה הגדולה ביותר שיש לכפר. לכן השיפור המיוחל לא יבוא מהגדלת התקציב אלא מניהול העבודה וקביעת סדרי עדיפויות בתוך הנושא.
3. על אף שתקציב הפעילות השוטפת גדל, כאמור, מבחן ההצלחה האמיתי שלנו הינו בתקציב התב"רים (תקציבים בלתי רגילים) של הכפר. תקציב זה מוגבל ביותר. אני שוקדים כעת בקביעת סדר הקדימויות בכל הקשור להשקעות: בית העם, גן המשחקים, בית העלמין ועוד.
4. ברוב הסעיפים האחרים השינויים הם מזעריים.

עוד נציין, כי הכנסנו מערכת הנהלת חשבונות חדשה שחוסכת כסף ומאפשרת מעקב חודשי מדויק. השאיפה היא שהמערכת תאפשר לנו לנהל את התקציב בשני מישורים מקבילים: (1) ניהול תקציב ההכנסות וההוצאות ברמת הוועדות השונות וניהולם של הגורמים האחראים בכל וועדה. (2) ניהול תקציבי בהתאם למתכונת המתחייבת מול משרד הפנים. כמובן שחייבת להיות התאמה מלאה בין שתי צורות התקציב. המטרה היא לאפשר ניהול יעיל של התקציב ברמה התפעולית לצד יכולת בקרה ודיווח ברמה הפורמאלית המתחייבת. אנו תקווה שנצליח לבצע זאת הלכה למעשה ולאפשר חסכון זמן וכסף לצד יעילות תפעולית ושקיפות.

שתהיה לכפר שנת תקציב מוצלחת במיוחד.

בברכה,
לואיס

חדשות תרבות:

קונצרט חגיגי לציון 75 שנה לבית העם

אשר נבנה על שטח הפרדס של טוסקניני

י"ק"ם דמוציא' לדג', ה' - 6.12.14

דלעה 20:30 דדית הע"ס

הקונצרט מורכב כולו ממיטב הרפרטואר הקלאסי ונבנה במיוחד לייצג את פועלו של **מאסטר ארטור טוסקניני**.

הקונצרט נבנה מקטעי המקהלות, האריות והתזמורת המוכרים, המפורסמים והאהובים ביותר מ"יהודה המכבי" של הנדל, "מקהלת העבדים" מתוך "נבוקו" של וורדי ועד לאודה המפורסמת "המנון לשמחה" מתוך הסימפוניה התשיעית של בטהובן.

על הקונצרט ינצח מיכאל שני ויבצעו אותו התזמורת הקאמרית הישראלית והמקהלה הקאמרית ת"א.

רכישת כרטיסים מוקדמת החל מיום א', ה-9.11.14, במזכירות היישוב.

מחיר לתושב 60 ₪ לכרטיס

מחיר לתושב ותיק (מגיל 75) - 40 ₪ לכרטיסי

מחיר לאורח - 80 ₪ לכרטיס

מספר הכרטיסים מוגבל - אנא הקדימו והבטיחו את מקומכם !!

חדשות ספרייה:

שאת סיפור

לילדים בגילאי 2-4 שנים

בכל יום ראשון, הראשון בכל חודש, בספריית רמות השבים

המפגש הראשון יתקיים ביום ראשון, ה- 2.11.2014, בשעה 17:30

האירק מחולל

מאת: שלומית כהן אסיף
 מספרת: רחל כגן

כרטיסים במחיר של 20 ₪ לילד
 ניתן לרכוש בספרייה ביום שישי ה- 31.10.2014 בין השעות 11:30-13:30
 וביום ראשון החל מהשעה 17:00.

**מספר המקומות מוגבל !!
 מחכים לראותכם...**

"מדברים ברמות השבים"

נא לפתוח יומנים: המפגש הבא יתקיים ביום חמישי, 20.11.14, בשעה 20:45.

מחכים לכם !!

עדכון חוגים:

חוג "יוגה נוגה" שהתקיים בחדר ותקים נסגר.

ברכות:

- למשפחת הולנדר, ברכות לנישואי אביטל (בת אריה ואילת, נכדה לחיה) עם בח"ל גיל.
- ברכות למשפחת סטולרו להולדת הבן נועם.
- ברכות למשפחת שטרנברג להולדת הבן רון.

מועדון ההרצאות של יום רביעי:

תאריך	שם המרצה	נושא ההרצאה
5.11.04	אורית בר שירה	אוזבקיסטן ועיר המשי שלה
19.11.04	עמיקם שוב	מסע לארצות האנדים ואיי גלפאגוס
3.12.14	אביבה גרשור	טיול ברחביה – מסע בירושלים של פעם
24.12.14	יוסי נגר	סוריה של אנטיכוס ומשפחתו
21.01.15	דניאל לוי	מנהיגות ופורצות דרך בעולם השלישי

התכנסות בשעה 15:30 ההרצאה בשעה 18:00, בחדר ותקים כמובן – טלס מוצמנים !!

סיוע משפטי ללא תשלום

שירות של המחלקה לשירותים חברתיים בדרום השרון והמרכז האקדמי שערי משפט, מאפשר לתושבי דרום השרון לקבל סיוע משפטי ללא תשלום.

הסיוע יינתן במגוון רב של נושאים בתחום המשפט האזרחי בלבד. השירות ניתן על ידי סטודנט למשפטים שנה ג', במסגרת עבודה מעשית ומלווה בפקוח ובהנחיית עורך דין מוסמך, מטעם מכללת שערי משפט.

הייעוץ כולל נושאים מגוונים מתחום המשפט האזרחי, כגון: דיני עבודה, תביעות קטנות, דיני ביטוח, הוצאה לפועל, שטרות (צ'קים, כרטיסי אשראי), ביטוח לאומי, דיני צרכנות, דיור ושיכון ועוד.

הייעוץ כולל מתן מידע משפטי, ניהול משא ומתן עם הצד שכנגד ועריכת מסמכים משפטיים. השירות אינו כולל ייצוג בבית משפט.

השירות פועל בימי חמישי בין השעות 18:00-20:00, במחלקה לשירותים חברתיים במועצה ומיועד לכלל תושבי המועצה.

יש לתאם פגישה מראש בטל. 03-9000578

עדכון נוער

יולא מ' רז - רכז הנוער

אירועים בחודש האחרון !

עבודות הכנה

כחלק מפתחת השנה וההכנות לעונת החורף, ועדת גינה בצירוף ליהי ועמנואל (דראמה קווין), החלה בהכנת השטח לקראת זריעה ושתילה של הגידולים של השנה הנוכחית. כמובן שחלק מהשטח נשמר עבור עבודות של החניכים בשכבה הצעירה. צלם השטח של הלול תפס במיוחד עבורכם כמה תמונות בזמן העבודות.

חג מעלות

הטירוף של העבודות הסתיים (מצורפות תמונות מעלפות) ואנחנו פותחים את שנת הפעילות במלוא המרץ עם טיול פתיחה וכניסה לשגרה! תודה רבה לכל הצוות שהרים חג כל כך מרשים ותודה ענקית לאחראים הכלליים, עדי ינקלביץ, פז בית אור ונטע ליסר.

דברי ברכה שנישאו בחג המעלות ע"י יובל מי רז - רכז הנוער:

חניכים, הורים ותושבים יקרים.

ראשית תודה ענקית לאנשים שפועלים רבות מאחורי הקלעים:

- ועדת הנוער

- שקד בוגין ועמית וורסנו שסיימו שנה

- אמיר, אריאלה ומאיר, צוות הוועד שלנו

- ועד רמות השבים

- מועצה אזורית דרום השרון

- תנועת הנוער

- מיה זהבי הגרעינרית החדשה ועדי ליפין שנכנסת לרכז איתי השנה.

אני רוצה לשתף אתכם במספר דברים שרואים ממבט הרכז:

לפני כשנתיים, כשרק הגעתי ללול רמות השבים ולתנועת הנוער של האיחוד החקלאי, הכל היה נראה לי מאוד מסובך: חג מעלות, טיול שכב"ג, טיול פתיחה, חנוכה של שכבה ח', פורים, ריצה ממפעל למפעל שהסתיימה אי שם במחנה קיץ.

כל כך הרבה גורמים שעסקו במה שקורה עם הנוער והילדים שלנו, צוות הלול, שכבה מובילה, ועד, ועדת נוער, מועצה, תנועה ובית ספר. סיימתי את השנה עם הלשון בחוץ וקיבלתי החלטה – בשנה הבאה המוטו יהיה פשוט ויצירתי, לפרוט מילים גדולות למעשים.

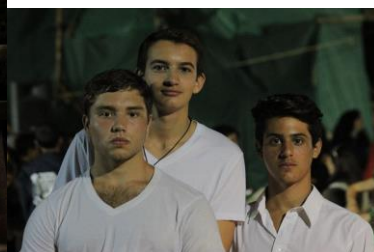
האמת שזה לא היה פשוט להגיע לשם אבל פסענו את הפסיעה הראשונה בשביל הפשוט והיצירתי – במקום לדבר על אהבת הארץ עבדנו את האדמה, במקום לדבר דמוקרטיה עשינו אותה, כוחה של קבוצה, עשינו, יציאה לחברה הישראלית יצאנו, גיבוש – בהחלט התגבשנו.

סיימנו את הקיץ האחרון עם תחושת מסוגלות עצומה שמביאה אותנו לפתוח שנה ברמה הגבוהה ביותר והיום הכל נראה הרבה יותר פשוט – זה לא אומר שהשנה לא מביאה עמה אתגרים חדשים – אבל הכל כבר הרבה יותר פשוט. בשנה שעברה יצאנו לדרך וכעת אנו ממש צועדים בה.

קורים מפה מספר דברים פשוטים:

- פשוט מדריכים את החניכים ודואגים להם.
 - פשוט יוצרים פעילות לנוער
 - פשוט יוצרים פעילויות קהילתיות
 - פשוט יוצאים לטיולים
 - פשוט מכירים חברים חדשים בתנועה
 - פשוט עושים תנועה
 - פשוט עושים.
- על כל הדברים "הפשוטים" האלה אחראים לא מעט בני נוער (80) – בסה"כ מדובר בלא מעט דברים מאד פשוטים.

חג המעלות

ועדת גינה

גן טריטש ו'מבוע'

אמיר ובלנית'קין

למנוחי רמות השבים

רצינו לעדכן אתכם בשינויים המתוכננים על ידי 'מבוע' (אגודה שהיא ספקית המים של כלל תושבי רמות השבים וחלק מתושבי הוד השרון). באפריל השנה הובא לידיעתנו ש'מבוע' מתכננת שינוי יעוד הקרקע. משטח 'חוס' - שטח למבני ציבור (בתי ספר, מועדון חברים וכיוצא באלה) לשטח 'סגול', שמהותו – מתחם למבני משרדים (בכל רמות השבים אין ולו שטח אחד שמוגדר כשטח סגול).

בפגישת הוועד שהתקיימה לאחר מכן, ולאחר שאנחנו וכן שכנים אחרים מרחוב הכרם ותושבים אחרים שהנושא קרוב ללבם, הבענו את הסתייגויותינו מהתוכנית, הוועד גיבה את רוח הדברים והחליט פה אחד להתנגד לתוכנית של 'מבוע'. למען ההגיונות, זומנה פגישת ועד נוספת בו ניתנה הזדמנות הן לאיתן זלמנסון, מנכ"ל מבוע, והן לצבי אילן - יו"ר ההנהלה, להציג את תכניתיהם ואת עמדתם לוועד ולתושבים. בסיום הפגישה השנייה הוחלט בשנית להתנגד לתוכנית ובעקבותיה פנה יו"ר הוועד – לואיס רוסו - במכתב לוועדה לתכנון ובניה במועצה האזורית דרום השרון ובו הביע את התנגדות הוועד וכן ביקש לקבל כל עדכון לגבי התפתחות בנושא התוכנית.

למיטב ידיעתנו הבקשה לשינוי יעוד נמצאת בדיון בוועדה המחוזית, שבסמכותה לדון בסוג כזה של בקשה לשינוי. לוועדה היושבת בדרי השרון יש זכות להמליץ או לא להמליץ בפני הוועדה המחוזית בסוגיה. לשם כך אמורה להתכנס תת-ועדה שבה נוכל להשמיע את קולנו.

למי שמכיר את גן טריטש אין צורך להכביר מילים על משמעות השינוי. ולאלה שלא מכירים אותו, זהו הגן שנשקף ממנו הנוף היפה ביותר ברמות השבים. עצי אקליפטוס ענקיים בני עשרות שנים ופינת חמד פראית ציבורית מן הבודדות שנשארו ברמות השבים.

התנגדותנו נובעת מכמה סיבות :

1. רמות השבים סובלת ממיעוט שטחים ציבוריים כבר היום. שינוי יעוד גן טריטש יקטין באופן משמעותי את כמות השטחים המיועדים לתועלת הציבור.
2. רחוב הכרם הוא רחוב חד סטרי, צר, בעל מדרכה נמוכה בצד אחד של הרחוב, שעליה חונות מכוניות רבות באופן קבוע. הרחוב משמש עורק תנועה עמוס לבאי בית העם, מה שמסכן כבר היום את הולכי הרגל ובמיוחד את הילדים, הנאלצים ללכת במרכז הכביש.
3. בגן טריטש עצי אקליפטוס ענקיים אשר יינזקו או ייעקרו לטובת השינויים הצפויים.
4. בנין הברכה כפי שהוא היום לא מתאים למבנה משרדים. לכן השינויים בו עלולים להיות שונים ממתווה הברכה הנוכחי. (למשל: בניית ממ"ד כמתבקש על פי החוק, דרך גישה למבנה שנמצא בגובה של לפחות 3 מ' מעל מפלס הכביש, וחניות עבור עובדי 'מבוע' ובאי המשרד האחרים: לקוחות, ספקים וכד').
5. קיים חשש ששינוי היעוד הוא רק קצה הקרחון. ברגע שתינתן האפשרות לבניה, המשרד יגדיל את גודלו ונפחו, הוא עלול להימכר/להיות מושכר לגורמים אחרים אשר יעשו בו שימושים מסחריים ואחרים.
6. בימים אלה רמות השבים נמצאת בעיצומו של תהליך לתכנון תכנית מתאר חדשה לשנים הבאות. מן הראוי היה ש'מבוע' תפנה לוועדה השוקדת על התוכנית, תפרוש את תכניתה ותנסה להשתלב במארג התוכנית המתגבש במסגרת התכנון הכולל. זהו תהליך נורמטיבי. היום זה נראה כמהלך תמוה של 'מבוע'.

7. שטח 'מבוע' מהווה כשליש משטח גן טריטש כולו, בנוי כרצועה צרה מרחוב הכרם. יתרת הגן בבעלות המועצה האזורית מוגדר כשטח 'ירוק' – מיועד לשטחי ציבור (פארק למשל). מן הראוי היה, שתובא לידי הציבור תכנית כוללת ושקופה מה צפוי לגן טריטש כולו בעתיד. לאור הדברים הללו אנחנו קוראים לתושבי רמות השבים ככלל ולחברי 'מבוע' בפרט להתנגד בכתב ובעל פה ובכל דרך אפשרית אחרת לשינוי הצפוי. תושבים המעוניינים להתעדכן, לקחת חלק בהתארגנות שכבר החלה, שהגרעין שלה הוא תושבי רחוב הכרם אך לא רק הם, מוזמנים לפנות אלינו,

Calanit.cain@gmail.com

Amir.cain1@gmail.com

09-7482419

תרומת משחקים לגן אפרוחים

סל שחר

לתושבים של רב,

תקופת החגים מאחורינו ואנחנו חוזרים לשגרה. כמו שכולכם יודעים השנה מספר הגנים עלה לשלושה. גן אפרוחים נפתח עבור ילדי טרום טרום חובה בניהולה של הגנת ענת ועל כך אנו רוצים להודות למועצה, לוועד היישוב, ולוועדת הגנים על המעורבות.

כמו בכל גן חדש גם בגן אפרוחים יש מחסור בציוד שנאסף לרוב עם השנים, וכאן נשמח לקבל את עזרתכם הנדיבה.

בגן יש צורך ב:

- סירים, מחבתות או כל כלי מטבח אחר שיכול לשמש למשחק בארגז החול.
- כלי פלסטיק שונים לפינת המטבח.
- בגדים ישנים, תיקים, כובעים וכו' לפינת התחפושות.
- כל צעצוע, בובה או משחק שאתם חושבים שיכול להתאים יתקבל בברכה ובהמון אהבה.

את הדברים אפשר להניח ברחבת הכניסה של הגן, עדיף בשקית סגורה למקרה של גשם.

תודה רבה על שיתוף הפעולה
 ושתהיה לכולנו המשך שגרה נפלאה.
 טל שחר 052-8508373

עגלת הדלועים של יורם

י'רה ר'סו

דלועי הסתיו מזכירים לי תמיד בגעגוע את יורם וינמן, ז"ל, איש אדמה, מלח הארץ, מומחה לגידולי שדה, זואולוג ובוטניקאי חובב ואיש חם וישר ומתוק מהסוג שקשה כרגע למצוא. בכל סתיו רכשנו אצלו שלוש דלעות-ענק שאולי מהן בא הדימוי למרכבה של סינדרלה, ולפי הוראותיו שמרנו אותן באזור מוצל וקריר ואת בשרן אפיתי בחירוף נפש.

עקב נסיבות מוזרות, כולל משבר מניות הבנקים, עברנו ברמות השבים תקופה כלכלית לחוצה עד חנק. במקום להתלונן, קניתי מיורם שקי תפוחי אדמה. חדר השינה התחתון שלנו מעולם לא שיער שהוא גם אסם. כרגיל יורם יעץ והדריך: איזה זן יתאים למה, איך לאסס ואיך לשמור. האמת? יש לי גם תחושה בריאה שאת תפוחי האדמה דגן הוא מכר לנו במחיר הפסד. לימים, כשאהרונני ואני עבדנו על ספר תפוחי האדמה שלנו, היו שם כמה עצות-עבר של יורם.

את כל אלה הביא יורם לביתנו בכעין עגלה ממונעת עמוסת אלומות, סליחה, דלועים ותפודים. ולפעמים גם עם מגפיים חקלאיים מרשימים. כשנעמדנו לדבר ליד העגלה והשקים, הייתה בהחלט תחושה של מסע בזמן.

אבל הסיפור היפה ביותר על המגפיים של יורם התרחש בימים הראשונים שלנו בכפר. כשחזרתי הביתה וראיתי את החתולה שלנו רוקדת בלט קדמוני ומוזר לקול נשיפה שורקת של אוויר, כמו מגלגל מנוקב של משאית.

דילגתי החוצה לחפש את המשאית הנושפת, רק כדי לראות שבמרפסת שלנו התנחל צפע בגודל של דינוזאור, והחתולה שלנו מעייפת אותו בסטירות קלות בטקס קדמוני מהפנט.

היא הצליחה. הצפע התכרבל בעיגול מיואש ואני חייגתי רועדת אל האדם היחיד שידעתי שיעזור. יורם הגיע עם מגפיים שחורים עצומים עד הברכיים, עם החיוך הטוב שלו, עם מכוש (או טוריה או קלשון) ועם עוד חבר זואולוג. שניהם יחד הרגו את הצפע (כמות הדם הזכירה טבח המוני של כבשים), גררו אותו למכון הזואולוגי כי גודל כזה לא רואים כל יום, ואני כיבדתי אותם בעוגה ואת החתולה הגיבורה בבשר עגל.

מאז נמהל בכבוד ובחיבה שלנו ליורם גם מינון גדול של הערצה.

יהי זכרוך ברוך. כמה חבל שלא היה אז אינסטגרם להנציח את עגלת הדלועים ההיא.

מרק נתחי דלעת ותפוזים

כולם מסביב מכינים מרקים כתומים חלקים. במרק הזה יש המון דלעת, במרקס מודגש ומענג. ניחוח התפוז המודגש בא משלושה רכיבים: מרקחת, קליפה וליקר תפוזים. להזכירכם שאת כל אלה ייצרנו פעם לבד ברמות השבים.

חומרים

- 1 ק"ג דלעת קלופה וחתוכה
- 1 גבעול כרישה, ללא העלים הגסים הירוקים
- 2 בצלים חתוכים
- 1 כף דבש
- 50 גרם חמאה
- 1 ליטר מים, או לפי הצורך
- מלח גס ופלפל בנדיבות
- 2 / 1 כוס ליקר-תפוזים
- 1 כף גדושה קליפת תפוז מגוררת
- 4 כפות מרקחת-תפוזים כלשהי
- 1 כף סוכר חום
- 1 מכל שמנת מתוקה 15%
- 50 גרם פיסטוקים קלופים

הכנה

1. ממיסים את החמאה בסיר כבד עם מכסה תואם ומאדים בה את הבצלים.
2. חותכים את הכרישה לאורך, שוטפים היטב, חותכים כל מחצית לפיסות ומוסיפים לסיר.
3. מוסיפים את הדבש וממשיכים להזהיב על להבה בינונית, כ- 5 דקות.
4. בינתיים מרתיחים את המים בקומקום חשמלי.
5. מוסיפים לסיר את חתיכות הדלעת ואת כל יתר החומרים מלבד השמנת. מוסיפים את המים הרוותחים ואם צריך, עוד מים עד לכיסוי כל החומרים.
6. מכסים, מנמיכים להבה ומבשלים כ- 20 דקות. בודקים במזלג אם הדלעת רכה, ומתפוררת, ואם לא – מעניקים לתבשיל חמש דקות נוספות.
7. מוציאים לקערה נפרדת בערך שני שלישים מכמות הדלעת, ומועכים את הדלעת באופן גס וידני, כדי לשמור על המרקס הסיבי ולא לרסק אותו.
8. את יתר המרק טוחנים במעבד מזון, או בבלנדר או בבלנדר-יד. מערבבים את הדלעת המעוכה עם המרק. מוסיפים את השמנת. טועמים ומתקנים תיבול.
9. שמים את הפיסטוקים בשקית ניילון וכותשים גס בפטיש-שניצל.
10. לפני ההגשה קולים מעט במחבת חמה את הפיסטוקים הכתושים ומעטרים בהם את המרק. מגישים חם מאד.

רוצים חריפות? אדרבא! מה וכמה שתמצאו.
 רוצים להוסיף מעט (!) ג'ינג'ר, מוסקט, תמצית שקדים וציפורן טחון? ברוכים תהיו.
 כוסברה? עשב לימון? הולך.
 דג סלמון כבוש? לא! עד כאן!

בעקבות מפגש ראשון "מדברים ברמות השבים",

חשיבה ושיח סביב שולחנות עגולים

אלון אוריון לור

ביום חמישי הראשון של חודש אוקטובר, התקיים מפגש ראשון בסדרת אירועים חדשה של חשיבה ושיח סביב שולחנות עגולים, בבית העם, ברמות השבים.

הפרסומים בעלון הכפר, על לוחות המודעות וההודעות שנשלחו למייל האישי הרחיבו ופירטו את רעיון מעגלי השיח - המתנהלים בישיבה סביב שולחנות עגולים מקבילים, במטרה לקיים שיח שוויוני, נינוח ומכבד. הנושא שהוגדר במפגש היה "אני וסביבתי" כאשר ועדת תרבות מציעה שיח ממוקד סביב נושא זה.

את השימוש במעגלי שיח, מעגלי היועצות, שיח סביב שולחנות עגולים, אני פוגשת בשנים האחרונות באופן הולך וגובר במערכת החינוך בה אני משמשת במגוון תפקידים. מעגלי השיח מתקיימים בעבודה עם כל הקהלים והמגזרים: החל מתלמידים, המשתתפים במעגלי שיח עם חינוכאים באופן קבוע שעתיים שבועיות לאורך השנה, במפגשי למידה של בעלי תפקידים - מנהלים מפקחים ומדריכים ברמה מחוזית וארצית, במסגרת השתלמויות מקצועיות במרכזים לפיתוח מקצועי לסגלי הוראה, בחדרי מורים ועוד... השנה, במסגרת הרפורמה "ישראל עולה כיתה" מוצע בערכת מתנ"ה (מארג תכנון ניהול והערכות לכל מוסדות החינוך בכל שלבי הגיל) למסד את מעגלי שיח - כתרבות בית ספרית, במטרה להבנות באופן משותף של באי כל המוסד החינוכי: צוותי חינוך, תלמידים, הורים ונציגי קהילה, תפיסה פדגוגית כוללת של למידה משמעותית.

בערב המפגש השתתפתי באחד משלושה מעגלים, אותו הנחתה עילית פרבר. עילית קיימה כשלושה שבבים של דיון, כאשר היא מעלה בכל סבב את נושאי הדיון, שעסקו בין השאר, בבירור המקום בו אני מרגישה/שייך/ת, או המקום בו אני מרגישה/משמעותית. כאמור המנחה הציגה ופתחה את הנושא, ובהמשך היוותה דוגמא, בכך שהתייחסה אליו ראשונה. בהמשך - לפי סדר או באמצעות חפץ מעבר סובב הדיון בין יושבי השולחן עד..... שנגמר הזמן.

האטמוספירה סביב השולחן הייתה מאוד נעימה, מכבדת, ההרגשה הייתה כי אכן קיימת אפשרות להעלות כל נושא או סוגיה המתקשרים לדיון המרכזי, כמובן שהדיון נגע מהר מאוד בחוויות ובתחושות של החיים ברמות השבים, עלו נושאים משמחים יותר או פחות, וכמובן שעלו סוגיות מעוררות חוסר נחת, ורצון לשיפור או שינוי.

תחושתי כתושבת היישוב, המשתתפת במעגל שכזה, היא של הזדמנות פנטסטית להכרות אותנטית, במקום שהוא מחד ניטרלי אך מאידך משותף. המפגש יצר עבורי פלטפורמה להכרות ושיח פתוח ומזמין עם השכנים שלי... חלקם קרובים יותר חלקם קרובים פחות, כאשר הקרבה נמדדת לדידי בכל פרמטר אפשרי החל ממרחק גיאוגרפי בין הבתים וכלה במרחק בין עמדות, דעות והשקפות העולם. מבחינתי חווית השיח זימנה הקשבה אמיתית ואפילו יצרה קירבה, גם אם רגעית וחד פעמית, מלווה בכנות ואמפתיה.

מבקשת להודות לוועדת תרבות וליוזמים וממליצה להגיע למפגש הבא להתנסות חווייתית ביום 20/11/14

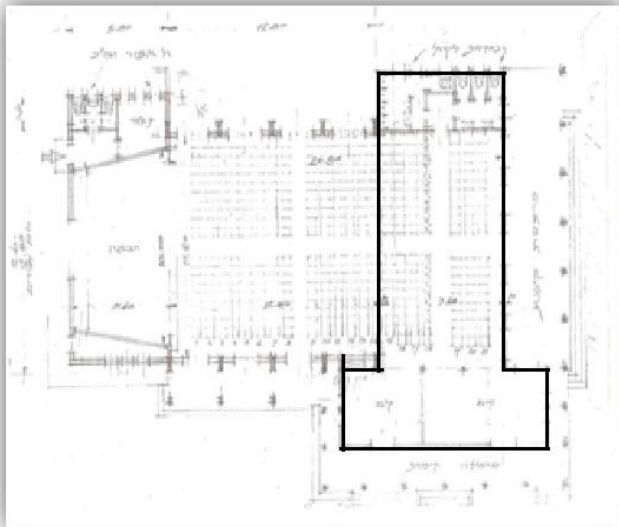
הבזקים מהעבר

75 לבית העם

בית העם מתרחב

כבר בשנת 1953 החלו לחשוב על הגדלת בית העם בכפר, ופנו שוב לאדריכל פבל, אשר תכנן את המבנה המקורי. בפנייתם לאדריכל כתבו בשם הוועד: "כוונתנו להגדיל את בית העם היפה שלך ושלנו. האם אתה מוכן ליעץ לנו בתור אדריכל?"

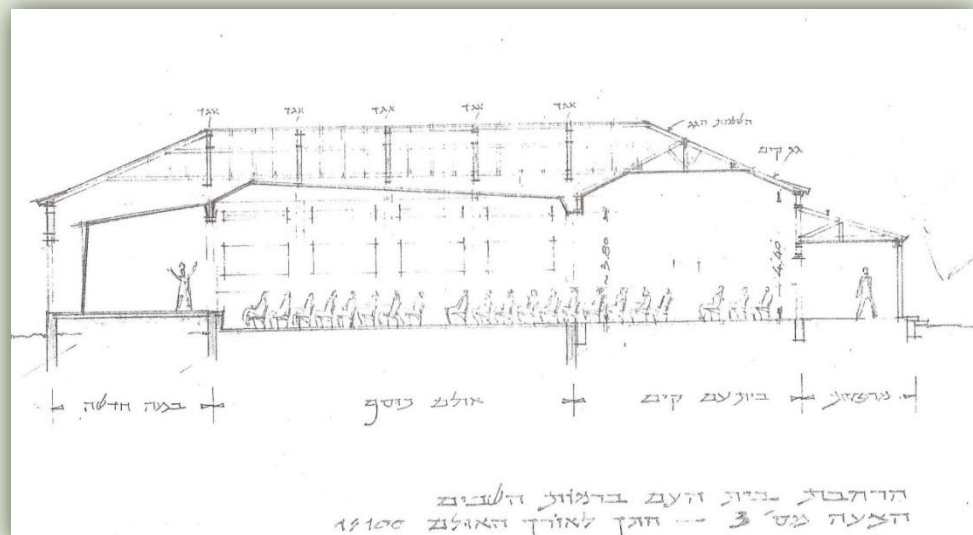

הישיבות אשר דנו בנושא ההרחבה נמשכו עד לשנת 1957, כאשר עיקר הדיונים היו בשני מישורים: המישור התקציבי, והמישור התכנוני.

הפרוגרמה שנקבעה כללה הגדלת האולם למינימום 300 מקומות ישיבה סביב שולחנות, בניית במה חדשה גדולה יותר (לפחות 5 מ' עומק) כולל תא ללחשן, חלל עבור האמנים מאחורי הבמה ומצדיה, 2-3 חדרים עבור המועצה, מטבח תה ומזנון, מחסן בגודל של 12 מ"ר, בניית שירותים והרחבת המרפסת הקיימת.

איור 1: תכנית הקרקע של ההרחבה. המבנה הישן מסומן בקו עבה.

האדריכל היה מעורב בכל פרטי ההתלבטויות, בהן בעיות המימון, ובהצעות התכנון שהגיש להנהלה (3 במספר) ניסה לתת פתרונות במסגרת המגבלות הקיימות.

איור 1: חתך רוחב של האולם, מבט ממזרח

תכנית ההרחבה השכילה לנצל היטב את האולם הישן ולהטמיע אותו במבנה החדש. כיוון המבנה שונה: ציר האורך שלו הופך להיות בכיוון צפון דרום, אורכו של האולם הישן הופך לרוחבו – אורכו של האולם החדש 20.40 מ' (קירות האסבסט באגף הישן - לא הוסרו). קמרון הגג הישן נותר כפי שהיה, צדו הצפוני לא שונה, צדו הדרומי מחפה את כל האולם המורחב, הוא מעט גבוה מהגג הישן והוא בעצם המשכו של החלק העליון של הגג הכפול שהיה קיים במבנה. מתחתיו, בקיר המזרחי, חלונות גבוהים מעל גג המרפסת אשר הוסיפו לתאורת האולם.

איור 2: מראה החזית המזרחית על פי התוכנית

בקיר המערבי של האולם, נקבעו חלונות עם פתיחה אמצעית מעלה – מטה. הכניסות אל האולם הראשי היו כעת מצד צפון, הכניסות המזרחיות נותרו לשימוש המשרדים – שנשארו באותו מקום. גם המדרגות בכניסה זו נותרו כפי שהיו קודם לכן, ופרגולת הכניסה המשיכה לכיוון דרום. בקצה האולם הדרומי נבנתה במה חדשה מוגבהת (5x10 מטרים), שאלה עולים בעזרת גרם מדרגות מעץ בצידה הימני. בצידה המערבי של הבמה חדרי מלתחה ואיפור.

איור 4: מדרגות העלייה לבמה החדשה

מבט אל פנים האולם לאחר ההרחבה מלמד שהתקרה בחלק האולם הישן נותרה כשהייתה, באולם החדש התקרה גבוהה יותר. המרפסת שהקיפה את המבנה הישן מצפון וממזרח המשיכה לאורך הצד המזרחי של האגף החדש. בצידה המערבי של המרפסת, בצמוד למבנה (במקום שהייתה קודם לכן הבמה) נבנו שירותים. במסגרת השיפוץ הותקנו גם פמוטים של דוכן התפילה ובית העם המשיך לתפקד כבית כנסת כפי שהיה מיום הקמתו ב-1939.

איור 5: מבט אל חלק האולם הישן הנמוך יותר.

איור 3: מראה בית העם לאחר ההרחבה

בשנת 1981 עבר בית העם שיפוץ נוסף. חלל המשרדים של המבנה המקורי נהרס וקיר החזית המזרחית יושר. במקום המרפסת שקידמה את חלל המשרדים נבנתה מרפסת חדשה לכל אורך הצד המזרחי עד לפינת הבניין, שם היא מתחברת עם המרפסת לאורך הקיר הצפוני. שינוי נעשה גם במבנה הגג, נבנה גג היקפי חדש ומאסיבי, המחפה את שתי המרפסות. מאחר וגג המרפסת הצפונית נהרס יחד עם מבנה המשרדים הישן, שהיה שריד מהגג המקורי שנותר לאחר ההרחבה של שנת 1959, גם פס החלונות שהפריד בין שני הגגות – נהרס. בשיפוץ הזה הסבו את מבנה השירותים למחסן, הכניסה אליו היא מהמרפסת הצפונית, ובחלק המערבי הוקם מבנה חדש לשירותים.

כל משקופי העץ הוחלפו למשקופי אלומיניום בצבע חום כהה, והתקרה הונמכה לטובת מערכות מיזוג אוויר ותאורה. מחיצת בד עבה המחלקת את האולם לשני חלקים החליפה את וילון הבד. מאז השיפוץ האחרון של שנת 1981 לא עבר בית העם שינוי מהותי בחלקו הפנימי.

מקורות:

- פרוטוקולים של ישיבות המועצה מהשנים 1954-1959
- תיק בנין 31.12.1993-1982, תכנון מרכז הכפר ושיפוץ בית העם
- א, מורג, **בתי העם בישובים כפריים של עולי גרמניה בין השנים 1933-1938 כביטוי להתאקלמות תרבותית**, חיבור לשם קבלת תואר מוסמך, אוניברסיטת תל אביב, 2011
- תמונות מארכיון הכפר.

פניית צוות הארכיון לתושבים:

צוות הארכיון מעוניין לרכז את כל הפרסומים שיש להם נגיעה לרמות השבים מאז היווסדה ועד היום - כולל פרסומים שנכתבו בידי אנשי הכפר בעבר ובהווה.
נודה לכל מי שיעביר לנו פרסומים כאלה! (ספרים, חוברות, מאמרים וכדומה).
בברכה, אסנת שירן, תמי ישר ואיריס מורג.

התוכנית המדינית שלי

מ'כאן הוועד

פרק זה קושר בין שני מאמרים שכבר הפצתי ומציג את המכלול כקווים לדמותה של תוכנית מדינית.

במקור לא חשבתי שיש צורך בפרק המאחד אבל אחרי שנשאלתי על ידי אנשים שקראו את שני הפרקים הללו "אז מהי התוכנית המדינית שלך?" הבנתי שיש לומר עוד כמה מילים כדי להסביר מדוע שני פרקים אלה מהווים בסיס לתוכנית מדינית.

התוכנית המדינית הנדונה נשענת על שתי תובנות:

התובנה הראשונה היא שאנחנו זקוקים לתמיכתן של אומות העולם כדי לשרוד ואסור לנו לבצע פעולות שתגרומנה נזק לתמיכה זו.

תוצאות היעדרה של תובנה זו בציבור הכללי ובהנהגת המדינה מתוארת בפרק "**מה קורה כאן? ישראל מאבדת את אמינותה בעיני אומות העולם**"¹

התובנה השנייה היא שחלק משכנינו לא מוכנים להסכים עם עצם קיומנו וכל עוד זה המצב, השטחים הכבושים נחוצים לנו (לפחות בחלקם) כדי לשמור על ביטחוננו (פעם היו אנשים שאמרו שבטכנולוגיה של היום אין צורך בשטחים שכה וכה ניתן לדלג מעליהם בקלות באמצעות מטוסים וטילים, אבל אחרי מבצעי "צוק איתן" כבר ברור גם להם שגם בימינו וגם עם טכנולוגית הרקטות, יש משמעות חשובה לזמן ההתרעה שמספקים השטחים).

תוצאות היעדרה של תובנה זו באו לידי ביטוי בולט במהלך ההתנתקות (ממש כואב לי לכתוב "ההתנתקות"). למעשה, מבחינת השפה העברית נראה לי נכון יותר לומר "הינתקות", אבל המונח כבר נטבע ואין מה לעשות) שבמסגרתה הועדף ריצוי אומות העולם על צרכי הביטחון – העדפה שהביאה לכך שהישובים בקו העימות לא זכו להגנה ראויה במהלך מבצע "צוק איתן".

משום מה, אנשים שמודעים לשתי תובנות אלו נוטים לחשוב שהן נמצאות בסתירה ושלכן יש לבחור איזו מהן חשובה יותר וללכת רק לאורה.

הפירוש שהם נותנים לתובנות הוא שכדי לשמור על אהדת העולם צריך לפנות את השטחים וכדי להגן על עצמנו יש לשמור על השטחים ואי אפשר לעשות את שני הדברים בו זמנית.

למעשה, פירוש זה אינו נכון.

¹ המאמר נכתב במקור בבלוג "מעגלתו של חילוני" שבו קישורים למאמרים אחרים אינם מהווים בעיה. הקישורים יעבדו היטב גם בגרסת האינטרנט של עלון הכפר אך כמובן שמן הגרסה המודפסת תתקשו להגיע למאמרים המקושרים.

מי שמעוניין לקרוא את המאמר באינטרנט וליהנות מתוכן המאמרים המקושרים מוזמן להיכנס לכתובת הבאה באתר של רמות השבים, שבה יוכל למצוא את כל הגיליונות של עלון הכפר:

http://www.ramot-hashavim.org/index.php?option=com_content&view=article&id=281&Itemid=315

העולם באמת רוצה שנפנה את השטחים, אבל הוא גם מבין את צרכי הביטחון שלנו ולכן יקבל (כשם שקיבל עד כה) את החלטתנו להמשיך ולהחזיק בשטחים כל עוד הדבר נדרש מסיבות ביטחוניות. הדבר היחיד שממש מרתיח אותו זה שכיום אנחנו מבצעים מהלכים שימנעו את החזרת השטחים בעתיד (התנחלות).

האבחנה בין החזקת השטחים לבין יישובם היא המפתח לגישור בין שתי התובנות ולבחירת המהלכים המדיניים שיאפשרו לנו לשרוד (ולשמור על תמיכת העולם) עד ששכנינו יקבלו אותנו.

סוג המהלכים המדיניים המיישם את שתי התובנות תואר בפרק "פרדוקס הסחטן, טעותו של חתן פרס נובל ומו"מ עם מדינות ערב".

מה שפרק זה מציע, בגדול, זה להבטיח לשכנינו כבר כיום שבכוונתנו להעביר לרשותם את כל השטחים עד הרגב האחרון – אבל רק אחרי תקופה ארוכה ורצופה של נורמליזציה ביחסים (כלומר – תקופה שמניינה מתחיל מחדש בכל פעם שמופרת הנורמליזציה).

מעבר לעובדה ששילוב הצעדים המוצעים (שמירה על השטחים תוך הימנעות מיישובם והודעה מפורשת שבכוונתנו להחזירם) יכול לאפשר לנו להמשיך לדאוג לביטחוננו (למעשה – השטחים לא יוחזרו אלא אחרי שהשלום הושג בפועל, ולא כתנאי לשיחות שלום שאין לדעת אם תוכתרנה בהצלחה) תוך שמירה על אהדת העולם, הוא גם עשוי להכניס את שכנינו למסלול שיוביל בהסתברות גבוהה לשלום.

הבטחה מפורשת של מסירת השטחים היא הישג ששום מנהיג ערבי עוד לא זכה לקבל מאתנו ומנהיג ערבי שיגיע אתנו להסכם מן הסוג המוצע יוכל לחזור לעמו ולהודיע להם "הנה! הצלחתי לסדר שיחזירו לנו את השטחים!" ולזכות בכבוד רב.

מצד שני – אותו מנהיג גם יבין ש"בשביל (לשמור את ה)כבוד צריך לעבוד" והעבודה – במקרה זה – היא הבאה לנורמליזציה ושמירתה.

